

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 110084

гр. София, 14.11.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 118 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА

като разглежда докладваното от ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА Гражданско дело № 20221110157706 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано въз основа на искова молба, подадена от А. П. И. срещу Централно управление на ***, с която е предявен иск с правно основание чл. 439 ГПК за признаване за установено, че ищцата не дължи на ответника сумата в общ размер 783, 60 лева, от която 400 лева разноси, за които е издаден изпълнителен лист №** г. по НОХД №** от Окръжен съд ** срещу К.Т. И., сумата 230 лева – разноси за изпълнително дело 154/2022 г. по описа на ЧСИ В.Л., рег. * на КЧСИ и сумата 153,60 лева такси по Тарифата за таксите и разноските към закона за частните съдебни изпълнители, за събиране на които суми било образувано изп. д. № 154/2022 г. по описа на ЧСИ В.Л., рег. * на КЧСИ. Претендира, че повече от пет години след издаване на изпълнителния лист срещу наследодателя на ищцата не били предприети действия по принудително изпълнение на задължението, поради което и тази възможност била погасена по давност.

Под условие ако бъде отхвърлен предявения иск се иска да бъде признато, че ищцата дължи ¼ от посочените суми като наследник на К.Т. И..

Твърди се, че въз основа на посочения изпълнителен лист било образувано изп. д. № 154/2022 г. по описа на ЧСИ В.Л., рег. * на КЧСИ. Ищцата поддържа, че за нея е налице правен интерес да предяви иска предвид образуваното срещу нея изпълнително производство и тъй като от нея се търси цялата сума по изпълнителния лист и всички разноси.

Съдът следи служебно за допустимостта на предявената искова молба, като на основание чл. 130 ГПК при преценка недопустимостта на иска връща исковата молба.

В случая производството е образувано по предявен иск с правно основание чл. 439 ГПК, като ищецът черпи процесуалната си легитимация от твърденията, че е длъжник в образувано производство по принудително изпълнение на вземания, чиято недължимост желае да бъде установена спрямо ответника.

Разпоредбата на чл. 439 ГПК предвижда защита на длъжника по исков ред, след като кредиторът е предприел изпълнителни действия въз основа на изпълнителното основание. По своя характер искът по чл. 439 ГПК е отрицателен установителен, като се основава на твърдението на ищеца, че не дължи престацията, за която е осъден с влязъл в сила съдебен акт, предвид настъпили след приключване на съдебното дирене факти. Правният интерес от

предявяване на установителен иск е винаги конкретен и зависи от обстоятелствата по делото. Интересът следва да бъде доказан от ищеца и като положителна процесуална предпоставка е необходимо да е налице при всяко положение на делото.

Видно от представената покана за доброволно изпълнение по изпълнително дело 154/2022 г. по описа на ЧСИ В.Л., рег. * на КЧСИ именно ищцата като наследник на К.Т. И. е поканена да заплати вземането от 400 лева по изпълнителен лист №** г. по НОХД №** от Окръжен съд **, както и разноските по изпълнителното дело в размер на 230 лева и такси по Тарифата към ЗЧСИ в размер на 153, 60 лева. Видно от представения изпълнителен лист, вземането, чиято недължимост се претендира в настоящото производство, е вземане в размер на 400 лева – разноски за служебен защитник пред касационната инстанция в рамките на КД №2369/2013 г. по описа на ВКС, като изпълнителният лист е издаден в полза на НБПП – София.

Съгласно разпоредбата на чл. 276 от ЗПП разноските за правна помощ по чл. 27а ЗПП са частни държавни вземания и се събират от Националната агенция за приходите въз основа на издаден от съда изпълнителен лист. Предвид посоченото следва извод, че Национална агенция по приходите чрез Централно управление не претендира в изпълнителното производство изпълнение на собствени права, а действа като оправомощено от закона лице да събира частни държавни вземания по изпълнителни листове, издадени в полза на Националното бюро за правна помощ. Основанието *** да иска изпълнителни действия и инициира изпълнително производство не е качеството ѝ на кредитор на задължените лица по тези вземания, а законовата делегация да ги събира за сметка на действителния кредитор, страна по съответното материално правоотношение – в случая НБПП. Следователно доколкото *** не участва в материалното правоотношение, представляващо източник на вземането, то същата не е надлежен ответник по иск за недължимостта му, тъй като отрицателният установителен иск за недължимост на сумите по изпълнителния лист следва да се предяви срещу лицето, което претендира да е носител на вземането и да има качеството кредитор. /в този смисъл по аналогични казуси Определение № 732 от 10.12.2009 г. на ВКС по ч. т. д. № 832/2009 г., ВКС, II ТО и Определение № 513 от 06.07.2010 г. на ВКС по ч. т. д. № 465/2010 г., ВКС, II ТО. /. В случая за оспорвания длъжник липсва правен интерес от предявяване на иска по чл. 439 ГПК срещу ***, тъй като агенцията не се легитимира като носител на вземането, предмет на принудителното изпълнение и при едно бъдещо положително решение това не би дало целената защита за ищеца.

По отношение на частта от претенцията за признаване за установено, че ищцата не дължи разноски за изпълнителното производство в допълнение на посоченото следва да бъде отчетено, че тези суми не са посочени в изпълнителния лист, поради което не са включени в основното вземане, чиято дължимост се установява в производството по чл. 439 ГПК и исковата претенция в тази ѝ част е недопустима.

На самостоятелно основание искът за недължимост на вземанията за такси по Тарифата към ЗЧСИ е лишен от правен интерес доколкото същите се дължат в полза на съдебния изпълнител, а не на вискателя от една страна, а от друга страна при решение за признаване недължимост на изпълняемото вземане на основание чл. 433, ал. 1, т. 7 ГПК изпълнителното производство подлежи на прекратяване.

С оглед посоченото съдът намира предявения иск за недопустим, поради което и исковата молба на основание чл. 130 ГПК следва да бъде върната.

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ВРЪЩА искова молба вх. № 228114/25.10.2022 г., депозирана от А. П. И. срещу

Централно управление на ***, по която е образувано № 57706/2022 г. по описа на Софийския районен съд, 118 състав.

Разпореждането подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийския градски съд в едноседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____